

[Indenrigsministeren.]

være forelagt rigsdagen inden udgangen af indeværende rigsdagssamling.

Voldgiftsretten har i januar måned i år påbegyndt arbejdet med en revision af ordningen, idet man på det tidspunkt anmodede de tre pågældende kommuner om skriftligt overfor retten at fremkomme med deres synspunkter i forbindelse med revisionen, og efter at disse udtalelser er fremsendt til retten, har denne i oktober måned taget de foreliggende spørgsmål op til drøftelse. Der har imidlertid blandt rettens medlemmer været enighed om, at det ikke ville være muligt på forsvarlig måde i løbet af de to måneder, der var tilbage inden årets udgang, at tilendebringe de undersøgelser og overvejelser, der må danne det fornødne grundlag for afgivelsen af en udtalelse. Retten har derefter enstemmigt overfor ministeriet indstillet, at fristen for udtalelsens afgivelse forlænges med et år til udgangen af 1950, og at fristen for fremsættelse af lovforslag på tilsvarende måde forlænges til rigsdagssamlingen 1950—51.

Under de foreliggende omstændigheder har regeringen ment at måtte efterkomme rettens indstilling, og jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Kolbjørn: Det ville have været ønskeligt, om forarbejderne til en revision af loven om hovedstadsudligning havde kunnet føres så langt frem, at de i den gældende lov fastsatte bestemmelser om forelæggelse af et revisionsforslag i indeværende ordinære samling havde kunnet opfyldes. Det er jo adskillige gange der er sket en udskydelse af lovens revisionsfrister. I hovedloven af 1937 fastsattes det, at en voldgiftsret inden udgangen af 1943 til indenrigsministeren skulle afgive udtalelse om, hvorvidt og da i hvilke henseender ændringer i loven måtte være ønskelige under hensyn til de tre kommuners indbyrdes stilling. Denne frist har ikke kunnet overholdes.

Den er forlænget flere gange, dels på grund af krigsforholdene, dels i forventning om, at problemet om en ny ordning mellem samtlige kommuner i hovedstadsområdet kunne føres frem til løsning. Der er imidlertid, siden udligningsloven gennemførtes i 1937, sket betydelige ændringer i de forhold, loven tager sigte på at regulere. Denne i sine tekniske bestemmelser meget komplicerede lov går jo ud på at fordele visse udgifter over de tre kommuner; samtidig ophæves erhvervsbeskatningen mellem kommunerne indbyrdes.

Nu har forholdene siden 1937 udviklet sig på en ikke forudsat måde, der har ført til det ejendommelige resultat, at Københavns kommune, som er den, der modtager tilskud gennem udligningsordningen, ville have fået mere ved bibeholdelse af de almindelige erhvervsskatteregler. Der er flere gange foretaget opgørelser heraf, den seneste er forelagt af Københavns overborgmester i forbindelse med den nylig stedfundne budgetdebat på rådhuset. Overborgmesteren oplyste her, at for årene fra 1937—38 til 1948—49 ville erhvervsbeskatningen have indbragt København 67,10 mill. kr. fra beboere på Frederiksberg og 104,65 mill. kr. fra beboere i Gentofte, ialt et beløb af 171 mill. kr. Udligningstilsvaret har for de samme år indbragt København 61 mill. kr. fra Frederiksberg og 73 mill. kr. fra Gentofte, ialt 134 mill. kr. Udligningen har således indbragt 37 mill. kr. mindre, end erhvervsskatten ville have givet. Det var jo næppe en udvikling, man fra nogen side forudsatte, da denne lovgivning fik sin form.

Man vil forstå, at disse forhold har medført et stærkt ønske fra Københavns kommune om, at arbejdet med en revision af loven fremmes mest muligt. Der er gentagne gange givet udtryk derfor, og voldgiftsretten er, som oplyst af den højtærede minister, da også trådt i funktion. Københavns kommune afgav i foråret sit indlæg til denne, men først i oktober måned har de to andre kommuner, Frederiksberg og Gentofte, afgivet deres udtalelse. Under disse forhold er det næppe muligt teknisk at gennemføre arbejdet i år. Jeg skal derfor på min gruppes vegne anbefale det foreliggende lovforslag, idet jeg udtaler håbet om, at vi inden udgangen af næste ordinære rigsdagssamling kan få et forslag til ændringer af denne lov til behandling her i tinget.

Aksel Larsen: Det er uden glæde jeg her tillægger, at den kommunistiske gruppe vil stemme for dette lovforslag. Det forekommer mig nemlig at være en meget kedelig situation, såvel ministeren som rigsdagen er bragt i derved, at voldgiftsretten ikke kan tilendebringe sit arbejde i år og først så sent har optaget dette arbejde. Jeg henstiller meget alvorligt til indenrigsministeren, at han drager omsorg for, at voldgiftsretten nu gør sig færdig. Det kan ikke være sådan, at rigsdagen vedtager love, og så bliver disse love ikke efterkommet.

Jeg tillader mig samtidig at henstille til ministeren at fremskynde sine over-